

למעלה, המאור מודיע אוטה למיטה לקשר זהה לעשות בו מדידה למיטה. והכל בסוד של הריםון של ואיזו יורד נקרה תב"ר. וכשישורד ועומד על האותיות, הרי נתקאה.

ואז הם שני מקשים האמורים שאמרנו שנשארו, עוקדים על האותיות, ומתקשה אכן המדידה בסוד של ואיזו ואיזו בהם, ואז נקרה זיהר גדול. וכשהלא קיימת ההתקשה הוא בשני מקשים הללו, נקרה זיהר קטן, אף על גב שהנה הכל עומדת בסוד אחד.

וחמשבלים יזהרו, יעשו גונן בסוד הנה בראוי. יזהרו למעלה, יזהרו למיטה,Likim at kiyim sod haamuna, וסומכים אוטה ומאירים לה. יזהרו באותו הרגע רום אמר רות, ונעימות זו אחר זו. כשבלים מתחברים בסוד הנה, המדידה עולה חשבון יזהרו. משום שה"זהרו" הנה הוא בשונה, שהרחות הללו והתנועות לנגן, שיתפסת המאור בכל האורות תוך המדידה לסמך את התורה. ומשום זה יזהרו צוזר, אך הוא לחשבון יזהר". יזהרו כזהר אחד הוא. מה בין זה לזה? אלא כמו שנאמר, שהרי קיע בעילון הגסpter על הפל, מדידה ביחס קי המדידה שעומד ברקיע הנה בכל המידות של החיים, הקדושות העליונות והתקנות, ומשום לכך יזהרו כזהר, בכל אותן הימים העליונות והתקנות, כזהר באומה הרקיע שעומד עליהםם, והפל זה פנד זה. ויחסם של כל הטעות הללו

בזה עומד, יזהרו כזהר הסימן הנה. והסוד הנה לא נפן אלא לבני מדות שיוציאים בסוד קו

בדיווקנא דהוא נחית אكري תבירא. וכך נחית וקיימה על אהון דה אטמר.

יאנון תרין קשרין אחרני דקה אמרן דאשתחארו קימין על אהון ואתפשת בוציצא ברזא דהוא ואחד לוון. וכדיין אكري זיהר רב וכך לא קימה פשיטו דא בהני תרי קשרין, אكري זקייפא זעיר, ואף על גב דה כלא ברזא חדא קימה.

והמשבלים יזהרו, יעבדו נגינה ברזא דא כדקא חז. יזהרו לעלא יזהרו

לטפא, לקימה קיימה ברזא דממןotta, וסמכין לה ונחרין לה. יזהרו בההוא נגינה רוחא בתר רוחא ונעמי דא בתר דא. פד מתחברן כלא ברזא דא, משחתא סליק בחשבן יזהרו. בגין דהאי יזהרו הוא בחשבן רל"ח, דהני רוחי ותנעוי לנגינה לאתפשת בוציצא בכלחו נחרין, גו משחתא לאסתמבה אוניתא. ובגין דא יזהרו כזהר הבי הוא לחשבון יזהר".

זהרו כזהר חד הוא. מה בין hei להאי. אלא במה דאטמר הרקיע עלאה סתימהה על כלא, משחתא גו בוציצא דקימה בהאי רקיע, בכלחו משחתה דחיזון קדישין עלאין ומתאין ובגין פה יזהרו כזהר בכל אנון חיזון עלאין ומתאין כזהר בהוא רקיע דקימה עליהו, וככל דא לךבל דא. וסימנא דכל רזין אלין בהאי קימה יזהרו כזהר סימנא דא. ורקא דא לא אהיהיב אלא למארין מדין דידי עברזא דא דבוציצא. זקאיין אונין צדייקיא בעלמא דין ובעלמא דאתה.

בזה עומד, יזהרו כזהר הסימן הנה. והסוד הנה לא נפן אלא לבני מדות שיוציאים בסוד קו